

■ ■ ■ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ

(Επιμέλεια: Γιάννης Φλέσσας)

«Του βοριά ο γιος»

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΛΕΚΑΚΗ

Με τον Παναγιώτη Στεργίου ήμασταν - και είμαστε - φίλοι από παλιά, από παιδιά, από τη Γερμανία. Ξαναβρεθήκαμε στην Ελλάδα, στο ίδιο μετερίζι του λαϊκού τραγουδιού. Και αρχίσαμε να γράφουμε τραγούδια.

Στο μεταξύ μεγαλώσαμε, κάναμε οικογένεια και είχαμε αποκτήσει - τότε - σχεδόν την ίδια εποχή από έναν γιο: Εγώ τον Ανδρέα, ο Παναγιώτης τον Θωμά. Στα πρώτα γενέθλια του γιου μου, 13 Σεπτεμβρίου 1992, έκανα το καθιερωμένο παιδικό πάρτι στο σπίτι μου! Απίστευτο πώς σε ένα μικρό τριάρι

χώρεσαν 50 παιδιά με τους γονείς τους και χόρευαν και έπαιζαν!

Και ενώ γινόταν ένας μικρός πανζουρλισμός, μεταξύ παιδικών φωνών και τσιριγμάτων ο Παναγιώτης, που είχε φέρει μαζί το μπουζούκι του, μου λέει να... γράψουμε ένα τραγούδι! Στην αρχή απόρρησα, αλλά στάθμισα την ώρα και τη στιγμή και είπα, «γιατί όχι;». Φανταζόμουν ότι θα μας έβγαιναν τα «Παπάκια» σε δεύτερη έκδοση...

Αλλα άλλα η Μούσα κελεύει...

Βγήκε ένα βαρύ αντρικό ζεϊμπέκικο, που είπε με μεγάλη επιτυχία ο Πασχάλης Τερζής, σημειώνοντας με αυτό την πρώτη πανελλήνια επιτυχία του, που του άνοιξε τον δρόμο για τα υπόλοιπα που τόσο δίκαια κατέκτησε...